

2. Адвокатура радянського періоду (1917–1991). URL: https://stud.com.ua/56717/advokatura_radyanskogo_periodu_1917_1991_rokiv

3. Резніков О. Ю. Щоб стати успішним адвокатом, юристом потрібно бути в останню чергу (09.02.2013–5.02.2013) / О. Ю. Резніков. URL: https://zib.com.ua/ua/14258-schob_stati_uspishnim_advokatom_yuristom_potribno_buti_v_ost.html

4. Правила адвокаторської етики (2018). URL: http://unba.org.ua/assets/uploads/legislation/pravila/2017-06-09-pravila-2017_596f00dda53cd.pdf

5. Професійна етика адвоката. Етичні засади діяльності адвоката. URL: https://stud.com.ua/56726/pravo/profesiyna_etika_advokata

Гарбар Олександр Олегович
магістрант історичного факультету,
Житомирський державний університет ім. І. Франка

Злочини проти власності

За останні роки зростання злочинності в Україні колосальне. Серед причин можна назвати економічні негаразди і війну. Зараз в Україні дуже нестабільна економічна та політична ситуація, що в жодній мірі не сприяє зменшенню криміногенної обстановки. Особливо гостро це питання постає зараз, коли в нашій державі введено воєнний стан в 10 областях України, і населення цих областей може втратити ряд конституційних прав або ж отримати ряд обмежень, які стосуються конституційних прав, включаючи і право на власність.

Проблема злочинів проти власності виникла тоді, коли людина отримала щось у власне розпорядження, тобто «власність». Ця проблема існує в усіх суспільствах з різними політичними системами та рівнем економічного розвитку. Жодна країна світу не змогла впоратись з нею. Проте зараз варто детальніше розглянути ситуацію зі злочинами проти власності саме в нашій державі, і насамперед визначити, як закон визначає злочини проти власності.

Власність – це суспільні відносини, пов’язані з присвоєнням особою засобів і продуктів виробництва.

Право власності – це право особи на річ, яке вона здійснює відповідно до закону за своєю волею. Право власності включає в себе право особи володіти, користуватися та розпоряджатися річчю чи майном, що належить цій особі.

Право власності захищається Конституцією України. В ст. 41 Конституції України зазначено, що ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності, а право приватної власності є непорушним [1].

Також право власності захищається Кримінальним кодексом України. Адже, відповідно до КК України, протиправне позбавлення особи права на власність карається законом. За вчинення злочину проти власності особа, яка його вчинила, притягується до кримінальної відповідальності.

Предметом злочинів проти власності є майно, яке має певну вартість і є чужим для винної особи. До такого майна слід віднести: рухомі та нерухомі речі, грошові кошти, цінні папери та ін., а також право на майно та дії майнового характеру, електрична та теплова енергія. КК України містить декілька видів злочинів проти власності. До найпоширеніших з них належать: крадіжка (ст. 185 КК України), грабіж

(ст. 186 КК України), розбій (ст. 187 КК України), вимагання (ст. 189 КК України), шахрайство (ст. 190 КК України), привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 КК України), умисне знищення або пошкодження майна (ст. 194 КК України), самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво (ст. 197-1 КК України) та інші [2].

Вказані вище злочини проти власності відрізняються між собою способом вчинення, а також метою вчинення відповідного злочину.

Залежно від того, яким шляхом були вчинені злочини проти власності та від способу вчинення таких злочинів (тобто: з проникненням у житло чи без проникнення; із застосуванням насильства до потерпілого чи без застосування насильства; злочин вчинений групою осіб чи однією особою; чи завдана шкода у великих чи особливо великих розмірах тощо), вид і міра покарання винного буде посилюватися. Офіційна статистика за 2016 рік наводить такі цифри злочинів проти власності:

Пограбування 21 910 (+ 30 %). Нерозкритими залишаються 74,8 %. Найбільше зростання в Рівненській області (+ 200 %), більше 50 % зростання у Волинській, Київській, Миколаївській та Одеській областях.

Крадіжки: 266 912 (+ 33,8 %). Не розкриті майже 80 % випадків. Найгірша ситуація в Харківській області (+ 61,2 %).

Квартирні крадіжки: 20 616 (+ 47,5 %). Нерозкритими залишаються 80,7 % випадків. Найбільше крадіжок здійснювали в Чернігівській (+ 290 %), Черкаській (+ 270 %), Херсонській (+ 250 %), Одеській (+ 220 %) і Кіровоградській (+ 220 %) областях.

Вимагання: 495 випадків вимагання. Це на 30 % більше, ніж в 2015р. Не розкритими залишаються 78 %.

Шахрайство: 41 085. Не розкрито 85,4 %.

Викрадення транспортних засобів: 9 593. Не розкрито 78 %. Найгірша ситуація в Черкаській (+ 61,7%) і Рівненській (+ 61,4%) областях.

Отже, 2016 року спостерігалось колосальне зростання рівня злочинності проти власності, а також значний відсоток не розкритих справ [3].

В 2017 році ситуація дещо покращилась і рівень злочинності впав на 13,6%.

Так, крадіжок було зафіксовано близько 260 000, що на 16,8 % менше, ніж у попередньому році.

Грабежів 17 701, що на 34,7 % менше ніж у 2016 році.

Шахрайство: 36 108, що на 21,1 % менше ніж у 2016 році [5].

Статистика за 2018 рік не повна і включає період першого півріччя: крадіжок було вчинено 133 682, махінацій – 19 130 [4].

Таким чином, сьогодні в Україні спостерігається доволі ситуація стосовно запобігання та розкриття злочинів проти власності. Для покращення становища, на нашу думку, потрібна чітка програма змін у діяльності поліції та посилення покарання за такі види злочинів.

Список використаних джерел та літератури:

1. Конституція України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/stru#Stru>
2. Кримінальний кодекс України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

3. В Україні зростає злочинність, знижується рівень розкриття. Причина – параліч правоохоронної системи. URL: <http://gromex.com.ua/ua/investigations/447-ukraine-rastet-prestupnost-padaet/>

4. Бандити в Україні стали циничнее // Сегодня. 15 Июля 2018. URL: <https://www.segodnya.ua/ukraine/bandity-v-ukraine-stali-cinichnee-1153685.html>

5. Аброськин опроверг тезис о том, что в Украине уровень преступности как в 90-Х URL: <https://ru.tsn.ua/ukrayina/abroskin-oproverg-tezis-o-tom-chto-v-ukraine-uroven-prestupnosti-kak-v-90-h-1083880.html> <https://ru.tsn.ua/ukrayina/abroskin-oproverg-tezis-o-tom-chto-v-ukraine-uroven-prestupnosti-kak-v-90-h-1083880.html>

Михалюк Анастасія Сергіївна
студентка 2 курсу історичного факультету,
Житомирський державний університет ім. І. Франка

Литовські статuti та їхній вплив на розвиток права на території України в XVI ст.

Великим здобутком у процесі систематизації права у Великому князівстві Литовському, навіть і у Європі, стало укладання в XVI ст. трьох Литовських статутів.

Основним джерелом цих статутів були адміністративна та судова практика органів державної влади, звичаєве право, норми писаного права (Руська правда, Судебник Казимира 1468 р., привілеї та грамоти Великого князя Литовського), пристосоване до місцевих потреб польське право, а також норми канонічного права (Номокамон, Еклога тощо) [4, с. 88].

Особливу увагу варто звернути на Перший Литовський статут 1529 р., що був першим у тогочасній Європі систематизованим зводом різних галузей права. У цьому Статуті було 13 розділів, які нараховували 282 статті [1].

Розділи Першого Литовського статуту:

1. «Закони, дані державі Великому князівству Литовському, Руському, Жемайтському та іншим світлим паном Сигізмундом, Божою милістю королем польським, великим литовським, російським, пруським, жемайтським, мазовецьким та інших».

2. «Про обороні земської».

3. «Про волості шляхти і про розширення Великого князівства Литовсько-го».

4. «Про спадок жінок і про видачу дівчат заміж».

5. «Про опікунів».

6. «Про суддів».

7. «Про земські насильства, про побої і про побої шляхтича».

8. «Про земські суди і про кордон і межі»

9. «Про ловлю, про пущі, про бортне дерево, про озера, про боброві гоніння, про хмільник, про соколине гніздо».

10. «Про стани, які обтяжені боргами і про залогу».

11. «Про головщину людей петніх, селян і челядників».

12. «Про захоплення і нав'язання».

13. «Про пограбування».

В перших трьох розділах були зібрані, в основному, норми конституційного права та положення інших галузей права, в четвертому та п'ятому – шлюбно-сімейне та спадкове, в шостому – процесуальне, в сьомому – кримінальне, у восьмому –